

господарство. Въ дружината на татарския Кралевичъ се намиралъ и Тертеровий синъ Тодоръ Святославъ, личностъ занимателна по сѣдбини съвсѣмъ романтични. Бидейки бѣлтаринъ по баща, куманинъ по майка, той билъ прѣкаралъ своитѣ младини въ Никея, като заложникъ у византийцитѣ заедно съ майка си, послѣ за кратко врѣме се помаялъ съ баща си въ царскитѣ двори Търновски, и най сетнѣ влѣзълъ въ татарскитѣ дружини, гдѣто сестра му била сгодена за Ногайова синъ. Святославъ дошълъ съ Татаритѣ прѣдъ Търново. Щомъ билъ прѣвземенъ градътъ, той уловилъ Чока, поржчалъ да го удушѣтъ въ тевницата подкупенитѣ евреи касани. Понеже Търновскій патриархъ Йоакимъ III-й билъ подозрѣнъ въ сношения и сговоръ съ Татаритѣ, по Святославова заповѣдъ билъ хвърленъ отъ една крѣпостна скала. Имайки града въ рѣце Святославъ се прогласилъ за царъ. Слѣдъ това той побѣдилъ и Византийцитѣ, които отправили въ България двама нови претенденти. Като завладѣлъ пѣкъ още и покраината около Бургазскій завои и други тракийски покраини, почналъ да управлява мирно и тихо, имайки прѣзъ дългото си царуване 1295—1322 приятелства съ Гръци, Сърби, Генуезци и Венецианци. Паритѣ отъ царя Светослава, съ брататия неговъ образъ, и до днесъ спадатъ къмъ най обикновеннитѣ старобългарски монети.

Слѣдъ Светослава се възцарилъ синъ му Георги Тертеръ II-й, който ако и да царувалъ една година, можалъ да превземе градътъ Пловдивъ. Съ неговата смъртъ изчезнала династията и на Тертеровцитѣ.

За да се прѣкрати настаналото безначалие, пакъ било свикано Нар. Събрание въ Търново, и избрало за Царъ Михаила Шишмана, който до тогава владѣлъ Видинъ. До Шишмана I-й, родоначалникъ на третата и послѣдна династия на търновскитѣ царие, сѣ били проводени отъ грѣцкия царъ Андроника Младий, съ особенни пратеници разни скъпоцѣнни дарове за да оттегли българскитѣ войски отъ обсадената и бѣдствующа отъ гладъ грѣцка столица. Въ Търново е испращалъ посланници и Сърбскія царъ Стефанъ Урошъ III-й, за да моли Мих. Шишмана да се смили за него и да се откаже отъ съюза си съ Грѣцкия царъ Андроника Младий, съ Влашкия Князь Ивана Бесарабовъ и съ Татарския Ханъ;